

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **E. H.**, zastoupeného JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou, se sídlem Starobrněnská 13, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2009, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2012, č. j. 41 Ad 20/2010 - 85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Ve výše uvedené právní věci žalobce (dále také „stěžovatel“) svou kasační stížností ze dne 30. 12. 2012, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 14. 1. 2013, napadá rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 6. 6. 2012, č. j. 41 Ad 20/2010 - 85 (dále také „napadený rozsudek“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2009, č. j. X.

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele prostřednictvím jeho zvolené zástupkyně usnesením ze dne 16. 4. 2013, č. j. 3 Ads 12/2013 – 23, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení doplnil svou kasační stížnost, a to zejména z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadený rozsudek napadá a o jaké konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), svou kasační stížnost opírá. Toto usnesení bylo advokátce stěžovatele doručeno dne 17. 4. 2013 do datové schránky. Podáním ze dne 17. 5. 2013 advokátka stěžovatele soud požádala o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti uložení výše uvedeným usnesením, neboť komunikace se stěžovatelem byla obtížná a časově náročná z důvodu jeho pobytu v Kanadě. Nejvyšší správní soud žádosti advokátky stěžovatele vyhověl a usnesením ze dne 22. 5. 2013, č. j. 3 Ads 12/2013 – 29, lhůtu k doplnění kasační stížnosti proti napadenému rozsudku prodloužil o 1 měsíc, tedy do 17. 6. 2013. Toto usnesení bylo advokátce stěžovatele doručeno dne 23. 5. 2013 do datové schránky.

Do dnešního dne Nejvyšší správní soud neobdržel doplnění kasační stížnosti, jak bylo požadováno usnesením tohoto soudu ze dne 16. 4. 2013, č. j. 3 Ads 12/2013 – 23.

Podle ustanovení § 106 odst. 3 nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání; tato lhůta může být soudem na včasnou žádost stěžovatele prodloužena, a to pouze z vážných důvodů a nejdéle o jeden měsíc. Jak vyplývá z výše uvedeného, kasační stížnost nebyla stěžovatelem doplněna ani v prodloužené lhůtě, která ve smyslu výroku usnesení ze dne 22. 5. 2013, č. j. 3 Ads 12/2013 – 29, uplynula dne 17. 6. 2013.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Veškeré tyto zákonné kroky byly, jak je patrné z výše uvedeného, učiněny.

Stěžovatelem podaná kasační stížnost nemá náležitosti požadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť zejména neobsahuje jediný tvrzený důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., ani z ní není patrné, jaká pochybení stěžovatel vytýká krajskému soudu, resp. v čem spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku. To vše v situaci, kdy krajský soud napadeným rozsudkem k žalobě stěžovatele zrušil rozhodnutí, s nímž stěžovatel nesouhlasil.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel navzdory výzvě k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti tyto vady ve stanovené lhůtě ani v posléze prodloužené lhůtě neodstranil, a nebyly tak splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud z těchto důvodů stěžovatelovu kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Zároveň byly naplněny i důvody pro odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 17. července 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu